

15. maj 2006

Besvarelse af spørgsmål 2726 – delspørgsmål 3 – stillet af Folketingets Europaudvalg den 28. april 2006 vedr. ECOFIN den 5. maj 2006

Spørgsmål

Finansministeren bedes – som lovet på Europaudvalgsmødet den 28. april 2006 – uddybe formuleringerne i samlenotatet s. 16 (første afsnit) om, at Kommissionen i samarbejde med medlemslandene vil overvåge fremskridt med den korrekte implementering af vedtaget lovgivning og undgå ”goldplating”. Uddybningen går især på en redegørelse for eventuelle konsekvenser i forhold til national straffelovgivning og forbrugerbeskyttelse, herunder om undgåelse af ”goldplating” betyder, at landene ikke kan sætte højere niveauer for forbrugerbeskyttelse og straf end angivet i direktiver mv.

Svar

Som det fremgår af samlenotatet vedr. ECOFIN-mødet den 5. maj 2006, pointerer Kommissionen i hvidbogen, at de overordnede formål med dens fremtidige politik på det finansielle område primært skal være, at:

- skabe et integreret, åbent, konkurrencedygtigt og økonomisk velfungerende finansielt marked i EU,
- fjerne resterende barrierer og dermed sikre finansiell stabilitet, et højt niveau for forbrugerbeskyttelse og at finansielle tjenesteydelser og kapital frit kan passere landegrænserne,
- implementere, styrke og evaluere de gældende regler med henblik på at forbedre lovkvaliteten,
- øge konvergensens og dermed sikre ensartede metoder i tilsynsarbejdet samt øge den europæiske indflydelse på den globale udvikling bl.a. gennem styrket dialog med 3. lande.

Disse mål ligger i naturlig forlængelse af den finansielle handlingsplan for perioden 1999-2004, og der er bred støtte hertil blandt medlemslandene. Som ét blandt mange midler til at opnå disse mål nævner Kommissionen hensynet til at undgå ”goldplating” i forbindelse med medlemslandenes implementering af finansielle direktiver.

Kommissionen benytter formuleringen ”undgå goldplating” som et udtryk for, at medlemslandene ikke bør fastsætte strengere krav, end hvad der følger af EU-reglerne, eller i øvrigt supplere med egne regler på områder, hvor dette er muligt, fordi det f.eks. kan føre til markedsbarrierer.

Kommissionens opfordring til at undgå ”goldplating” er ikke udtryk for en bindende forpligtelse for medlemslandene.

Kommissionens formål med at sætte fokus på at undgå overimplementering af direktiverne er først og fremmest, at det skal være nemmere for virksomhederne at få overblik over, hvilke regler der gælder i de enkelte medlemslande, således at mere transparente og konkurrenceprægede markeder fremmes gennem grænseoverskridende aktiviteter. Det er en målsætning regeringen støtter.

Udgangspunktet i Danmark er og har været, at der på området bør være så ens regler i EU-landene som muligt for at opnå den fulde effekt af det indre marked. Dette er særligt vigtigt for små lande i forhold til dels at lette virksomhedernes markedsføring af tjenesteydelser i andre EU-lande, og dels at tiltrække udenlandske virksomheder, da et lille marked i sig selv udgør en barriere for grænseoverskridende virksomhed.

Folketinget tager stilling til, om der ved gennemførelsen af de enkelte EU-regler bør gælde strengere regler i Danmark. Der kan være grund til at overimplementere i de tilfælde, hvor strengere krav kan forbedre beskyttelsen af forbrugerne eller styrke tilliden i markedet. Danmark kan i den nationale lovgivning altså stille strengere krav f.eks. i forhold til forbrugerbeskyttelse. Erfaringsmæssigt er der generelt tale om et højt niveau af forbrugerbeskyttelse i direktiver, der regulerer finansielle tjenesteydelser.

Den danske implementering af et direktiv sker på baggrund af en nøje afvejning af fordelene ved afvigende/strengere nationale regler, herunder om overimplementeringen står mål med den ønskede gevinst, omkostningerne ved at indføre eller opretholde sådanne regler samt hensynet til virkeliggørelsen af det indre marked.

Direktiver på det finansielle område indeholder en generel bestemmelse for medlemsstaterne om at fastsætte sanktioner for overtrædelse af den lovgivning, der udmønter direktivet. Direktiverne indeholder ikke nærmere retningslinjer for udmøntningen af den nationale straffelovgivning. De nationale myndigheder i medlemsstaten fastsætter således hvilke sanktioner, der kan finde anvendelse ved overtrædelse af de nationale love og bekendtgørelser.